



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

## UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 613/2025-21

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky **Slovak Telekom, a. s.**, Bajkalská 28, Bratislava, zastúpenej Advokátska kancelária Kohútová Bérešová, spol. s r. o., Štefánikova 18, Bratislava, proti postupom Okresného súdu Žilina v konaní sp. zn. 6C/88/2017, Krajského súdu v Žiline v konaní sp. zn. 11Co/50/2022 a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní sp. zn. 9Cdo/84/2023 takto

### r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

### O d ô v o d n e n i e :

#### I.

#### Ústavná sťažnosť a argumentácia sťažovateľky

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 11. augusta 2025 domáha vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupmi okresného súdu, krajského súdu a najvyššieho súdu v označených konaniach (spolu ďalej aj „napadnuté konanie“). Navrhuje, aby jej ústavný súd priznal primerané finančné zadostučinenie 7 250 eur a náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že okresný súd rozhodol o žalobe žalobcu doručenej 5. decembra 2017 prvým rozsudkom z 1. júna 2018 tak, že žalobu zamietol a sťažovateľke v procesnom postavení žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania. Proti prvému rozsudku podal žalobca odvolanie. Krajský súd rozhodnutím sp. zn. 11Co/19/2019 z 28. februára 2019 zrušil prvý rozsudok okresného súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Okresný súd vo veci rozhodol druhým rozsudkom zo 4. marca 2022, proti ktorému podala odvolanie sťažovateľka. Krajský súd rozhodnutím sp. zn. 11Co/50/2022 z 30. januára 2023

rozsudok okresného súdu zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietol a sťažovateľke priznal nárok na náhradu trov konania. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 15. februára 2023.

4. Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca 14. apríla 2023 dovolanie. Dňa 17. mája 2023 bol spis predložený najvyššiemu súdu. Dovolací súd listom z 28. novembra 2024 spis vrátil okresnému súdu bez vydania rozhodnutia o dovolaní, a to z dôvodu jeho predčasného predloženia. Najvyšší súd vyjadril pochybnosti o zastúpení sťažovateľky a riadnom doručení jej viacerých písomností vrátane dovolaním napadnutého rozsudku. Spis bol okresnému súdu vrátený 13. januára 2025.

5. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti namieta neodôvodnené prietahy v napadnutom konaní v celkovom trvaní 4 rokov. Je toho názoru, že okresný súd, krajský súd a najvyšší súd porušili jej označené práva. Napadnuté konanie, ktoré trvalo vyše 7 rokov a 3 mesiacov, považuje sťažovateľka za neprimerané, a to s ohľadom na stav pretrvávajúcej právnej neistoty. Prietahy nevznikli z dôvodu zložitosti veci či správania sťažovateľky, ale nečinnosťou a neefektívnou činnosťou všeobecných súdov.

## II.

### **Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti**

6. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľky predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a preskúmal, či ústavná sťažnosť obsahuje zákonom ustanovené náležitosti a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

7. Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (a čl. 38 ods. 2 listiny), ako aj práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru môže vyplývať aj z toho, že porušenie uvedených práv sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, v ktorom už v sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy označený všeobecný súd meritórne rozhodol pred jej podaním (II. ÚS 184/06), a preto už k namietanému porušovaniu týchto práv nečinnosťou tohto súdu v čase doručenia sťažnosti nemohlo dochádzať (m. m. II. ÚS 387/06, III. ÚS 183/2025).

8. Jednou zo základných pojmových náležitostí sťažnosti podľa čl. 127 ústavy je to, že musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa. Uvedený názor vychádza zo skutočnosti, že táto sťažnosť zohráva aj významnú preventívnu funkciu, a to ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo, aby sa v porušovaní týchto práv ďalej nepokračovalo (napr. IV. ÚS 104/03, IV. ÚS 73/05).

9. Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu podstatou, účelom a cieľom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote je odstránenie stavu právnej neistoty. Ústavný súd preto poskytuje ochranu tomuto základnému právu len vtedy, ak bola na ústavnom súde uplatnená v čase, keď namietané porušenie tohto práva ešte mohlo trvať (napr. I. ÚS 22/01, IV. ÚS 632/2018, II. ÚS 176/2019). Ak v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu už nemôže dochádzať k namietanému porušovaniu označeného práva, ústavný súd sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú, pretože konanie o takej sťažnosti

pred ústavným súdom už nie je spôsobilé naplniť účel ochrany, ktorý ústavný súd poskytuje vo vzťahu k základnému právu na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (m. m. I. ÚS 6/03, IV. ÚS 223/2010, III. ÚS 462/2017, II. ÚS 464/2018). Uvedený právny názor ústavného súdu je akceptovaný aj judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (pozri Miroslav Mazurek proti Slovenskej republike, rozhodnutie o sťažnosti č. 16970/05 z 3. 3. 2009).

10. Sťažovateľka namieta neprimeranosť dĺžky súdneho sporu v jej veci vedenej okresným súdom a krajským súdom, ako aj najvyšším súdom v dovolacom konaní. Ústavný súd v súčinnosti s okresným súdom a najvyšším súdom zistil, že posudzovaná vec bola právoplatne skončená uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 6Cdo/32/2025 z 27. marca 2025, ktorým bolo dovolacie konanie (vedené proti právoplatnému rozsudku krajského súdu z 30. januára 2023, pozn.) zastavené na základe späťvzatia dovolania zo strany žalobcu (podané 27. februára 2025, pozn.). Uznesenie najvyššieho súdu nadobudlo právoplatnosť 24. apríla 2025. Okresný súd právoplatne rozhodol o výške trov konania uznesením z 11. júna 2025.

11. Ústavný súd konštatuje, že podstatné skutočnosti týkajúce sa napadnutého konania neboli sťažovateľkou v ústavnej sťažnosti prezentované v úplnosti. Sťažovateľka pred podaním ústavnej sťažnosti mala vedomosť o tom, že vo veci samej už bolo právoplatne rozhodnuté a dovolacie konanie zastavené. Okresným súdom bolo rozhodnuté aj o výške trov konania. K prietahom zo strany okresného súdu, krajského súdu a najvyššieho súdu tak, ako to sťažovateľka opisala, už v čase doručenia ústavnej sťažnosti nemohlo dochádzať.

12. Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľky odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

**V Košiciach 21. októbra 2025**

**Robert Šorl**  
**predseda senátu**